Ο θρυμματισμός του Προτεσταντισμού (Ιερομάρτυς Ιλαρίων Τρόιτσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Σεπτεμβρίου, 2017

Μ' αυτή την ίδια νέκρα ρεζιλεύεται και η προτεσταντική ψευδοδιδασκαλία. Τι κατάφεραν οι προτεστάντες ατιμάζοντας με τις σοφιστείες τους την ιδέα της Εκκλησίας; Κατάφεραν μόνο τον διαμελισμό και μάλιστα ένα διαμελισμό χωρίς καμιά ελπίδα. Ο Προτεσταντισμός συνεχώς θραύεται σε σέκτες. Εκκλησιαστική προτεσταντική ζωή δεν υπάρχει. Υπάρχει κάποια «μισο-ζωή» χωρισμένων σεκτών και κοινοτήτων. Την κοινή εκκλησιαστική ζωή, για την οποία προσευχήθηκε ο Κύριος Ιησούς Χριστός στην Αρχιερατική προσευχή, ο Προτεσταντισμός τη φόνευσε. Πράγματι, οι ακραίοι «ορθόδοξοι» προτεστάντες στέκονται πολύ εγγύτερα στους ορθοδόξους χριστιανούς παρά στους προτεστάντες των ακραίων ορθολογιστικών ομάδων, οι οποίες τίποτε κοινό δεν έχουν μεταξύ τους εκτός από αυθαίρετη, και χωρίς καμιά βάση, ιδιοποίηση απ' αυτούς της ονομασίας «προτεστάντες» μιας και γι' αυτό κανείς δεν θα τους διώξει δικαστικώς. Ποια ενότητα είναι δυνατή μεταξύ τους; Ποια κοινή ζωή μπορεί να υπάρχει σ' αυτούς;

Αυτά που λέμε δεν είναι δικά μας. Σε στιγμές ειλικρίνειας αυτά τα ίδια και με ακόμα μεγαλύτερη οξύτητα τα λέγουν και οι ίδιοι οι προτεστάντες. «Η χώρα», γράφει ένας απ' αυτούς, «η οποία ήταν η κοιτίδα της Μεταρρυθμίσεως, έγινε ο τάφος της πίστεως της Μεταρρυθμίσεως. Η προτεσταντική πίστη είναι ετοιμοθάνατη. Όλες οι νεότερες εργασίες για τη Γερμανία καθώς και όλες οι προσωπικές εκτιμήσεις είναι σύμφωνες μ' αυτό». «Δεν παρατηρείται στη θεολογία μας το γεγονός ότι οι εκπρόσωποί της έχασαν κάθε απόλυτο;», ρωτάει κάποιος άλλος.

Ακόμη θλιβερότερα λόγια ενός τρίτου: «Η ζωτική δύναμη του Προτεσταντισμού εξαντλείται στη σύγχυση των δογματικών σχολών, των θεολογικών ερίδων, των εκκλησιαστικών διενέξεων... Η Μεταρρύθμιση λησμονείται ή περιφρονείται. Ο λόγος του Θεού, για τον οποίο πέθαναν οι Πατέρες αμφισβητείται. Ο Προτεσταντισμός είναι σκόρπιος, ασθενής, αδύναμος».

Και ο ορθόδοξος ερευνητής του Λουθηρανισμού τελειώνει την εργασία του μ' αυτό το λυπηρό συμπέρασμα: «Εγκαταλελειμμένοι στην τύχη τους, στην υποκειμενική τους λογική και πίστη οι λουθηρανοί προχώρησαν τολμηρά σε λαθεμένο δρόμο. Ο αυτονομημένος και αυτοδίδακτος ατομισμός διέστρεψε τον Χριστιανισμό, διέστρεψε την ίδια τη συμβολική διδασκαλία της πίστεως και έφερε τον λουθηρανισμό στο χείλος της καταστροφής. Όλο και περισσότερο απορρίπτονται στον λουθηρανισμό οι

αυθεντίες των πρώτων μεταρρυθμιστών, όλο και περισσότερο εξαφανίζεται το κοινό πιστεύω, όλο και περισσότερο πλησιάζει ο λουθηρανισμός στον πνευματικό του θάνατο»[1].

Τον τελευταίο καιρό προέκυψαν στον Προτεσταντισμό όχι και λίγα φαινόμενα τα οποία αποκάλυψαν όλη την καταστροφικότητα και την ψευτιά του χωρισμού χριστιανισμού και Εκκλησίας που ο ίδιος προκάλεσε. Μεταξύ των παστόρων εμφανίστηκαν κάποιοι οι οποίοι στους πιστούς τους όχι μόνο δεν εκήρυτταν Χριστόν εσταυρωμένον, αλλά αρνούνταν ακόμη και την ύπαρξη προσωπικού Θεού. Κάποιοι άλλοι εξέφρασαν ανοιχτά τη συμπάθειά τους σε κάποιον κακόβουλο εχθρό του χριστιανισμού[2], ο οποίος καλυπτόμενος πίσω από την επιστήμη, «απέδειξε» ότι ο Χριστός ποτέ μα ποτέ δεν έζησε στη γη, ότι, επομένως, όλο το Ευαγγέλιο είναι μόνο μύθος. Σ’ εμάς υπάρχουν πολλοί που έχουν την τάση να ονομάζουν τους προτεστάντες χριστιανούς. Γι’ αυτούς είναι δύσκολο να υποθέσουμε ότι έχουν υγιή τον νου τους (δες παραπάνω τους λόγους του Μ. Αθανασίου).

Πράγματι, τώρα είναι στον καθένα σαφές ότι χάνοντας την Εκκλησία οι προτεστάντες χάνουν και τον Θεάνθρωπο Χριστό. Σήμερα οι προτεστάντες παραδέχονται ανοιχτά ότι στη Γερμανία αναγνωρίζει τη θεότητα του Χριστού όχι περισσότερο από το ένα τρίτο των παστόρων. Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από **πνευματικός θάνατος** διότι «*ο μη έχων τον υιόν του Θεού, την ζωήν ουκ έχει*» (Α Ιω. 5,12).

---

[1] ΤΕΡΕΝΤΙΕΦ Ν., Τό σύστημα τής λουθηρανικής ομολογίας πίστεως στά συμβολικά βιβλία τοϋ λουθηρανισμού, Καζάν σ. 460 (έπ. ρωσ. έκδ.).

[2] Paul Drews (1858-1912): Γερμανός προτεστάντης θεολόγος

(Εκ του βιβλίου: «Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίων Τρόϊτσκι (1886-1929) Ιερομάρτυς και πρόμαχος της Εκκλησίας του Χριστού», Του Πρωτ. Ιωάννη Φωτόπουλου)

(Πηγή: impantokratoros.gr*)*